



ת"פ 1477/04/13 - מדינת ישראל נגד ג' ו

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 1477-04-13 מדינת ישראל נ' ו(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ג' ו

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי סעדיה

ב"כ הנאשם עו"ד שרון אבישר

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו בשני כתבי אישום מתוקנים, כדלקמן:

בת"פ 1477-04-13, בעבירות של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ; תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין ושימוש בכח כדי למנוע או להכשיל מעצר, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) .

בת"פ 20828-06-14, בעבירות של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין; היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין ושימוש בכח או באיומים למנוע או להכשיל מעצר, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) .

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 1477-04-13, הנאשם מתגורר עם אמו ואחיו (להלן: "המתלוננת" ו"המתלונן" בהתאמה) בבני עייש (להלן: "הדירה"). ביום 31.03.13 בדירה, מרר הנאשם בבכי בעת שהיה תחת השפעת אלכוהול, בעקבות שהיית חברו במחלקה לטיפול נמרץ, ואף איים בהתאבדות.



המתלוננת שאלה את הנאשם לפרש בכיו והנאשם, בתגובה, הפיל שולחן על רצפת הדירה ורגלה של המתלוננת נפגעה. אז, אחז המתלונן בנאשם והוציאו מן הדירה. הנאשם היכה בפניו של המתלונן באגרופו, השתטח על הכביש ושילח אגרופו לכיוון אחרים אשר שהו במקום.

כאשר הגיעו שוטרים למקום, הודיעו לנאשם על מעצרו וניסו לכבול את ידיו באזיקים, שלח הנאשם לעברם אגרופיו וניסה למנוע מעצרו.

למתלונן נגרמה חבלה בדמות דימום ונפיחות ברקמה בגשר האף.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 20828-06-14, ביום 07.06.14 בשעה 21:00 לערך, שהה הנאשם בדירה, בעת שהיה נתון תחת השפעת אלכוהול. זאת בניגוד להוראה חוקית שניתנה על ידי בית המשפט, אך בהסכמת אמו המתלוננת.

הנאשם החל להשתולל ולשבור חפצים שונים ובין היתר, טלפון נייד, שולחן וחלון. עוד אמר הנאשם למתלוננת כי הוא רוצה להרוג אותה ואת עצמו.

אז, ביקשה סבתו של הנאשם ששהתה בדירה לצאת ממנה ואילו, הנאשם משך את ידה בכוח וניסה למנוע ממנה זאת.

בהמשך, הגיעו שוטרים לדירה ושוטר ביקש לעצור את הנאשם. הנאשם החל להשתולל ובעט בשוטר עד אשר נאלץ האחרון להשתמש במכשיר הטייזר שברשותו כדי להשתלט עליו.

ראיות לעונש

ב"כ המאשימה הגיש תמונות שצולמו בזירת האירוע ובהן נראים פרטי רכוש שבורים.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הדגיש בטיעוניו לעונש חומרת מעשיו של הנאשם והערכים המוגנים אשר נפגעו - שלמות גופו וקניינו של הפרט, הגנה על אוכפי החוק ומתן אפשרות לבצע עבודתם נאמנה.

לדידה של המאשימה, מתחם העונש ההולם בת"פ 1477-04-13 נע בין מאסר קצר לבין 9 חודשי מאסר בפועל ובת"פ 20828-06-14 נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

תסקיר שירות המבחן העלה כי הרקע לביצוע העבירות הינה בעייתיות שאינה טופלה. עוד ציין כי כאשר הוצע לנאשם להשתלב בטיפול, הוא איים כי יתאבד. על כן, הנחה שירות המבחן את גורמי הטיפול לא ליצור עמו קשר.

עוד ציין ב"כ המאשימה כי לחובתו של הנאשם יש ליתן משקל גם לעברו הפלילי ולקיומו של מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את העובדה כי הודה במעשיו ובכך, חסך בזמן שיפוטי.



ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם בגין העבירות בהן הורשע בת"פ 13-04-1477, עונש מאסר בפועל בן 4 חודשים ובת"פ 14-06-20828, עונש מאסר בן חודשיים. כן, עתר להפעיל את המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, באופן מצטבר, כך שירצה סך הכל עונש מאסר בפועל בן 10 חודשים. כמו כן, עתר להשית על הנאשם מאסר מותנה ופיצוי סמלי שישולם לאחיו (המתלונן בת"פ 13-04-1477).

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוניו לעונש את נסיבותיו האישיות של הנאשם. בהתאם לתסקיר שירות המבחן, הרקע לביצוע העבירות היא בעייתיות שאינה מטופלת ורק עתה, בניגוד להליכים קודמים שהתנהלו בעניינו של הנאשם, שירות המבחן נותן דעתו לכך. עד כה, שירות המבחן לא התבקש לחוות דעתו לגבי הליך טיפולי ולמעשה, לערוך לנאשם אבחון מעמיק כפי שנעשה כעת.

הנאשם כבן 29 שנים, עלה ארצה לפני כעשר שנים ובגיל 26, באופן חריג, החליט להתגייס לשירות צבאי. לאור מגבלה רפואית, לא גויס הנאשם לשירות קרבי, אך השלים את שירותו הצבאי לשביעות רצון מפקדיו. אלמלא תיקיו הפתוחים, לא מן הנמנע כי היה ממשיך, כפי שתכנן, לעבוד כאזרח עובד צה"ל. למרות עברו הפלילי של הנאשם ותיקיו הפתוחים, גורמי הצבא לא החליטו לסיים את שירותו הצבאי של הנאשם והוא שירת כחייל מן המניין. הנאשם גילה מוטיבציה וביצע המוטל עליו לשביעות רצון מפקדיו.

תסקיר שירות המבחן משרטט באופן חד משמעי אופק שיקומי וסיכויי שיקום. שירות המבחן רואה חשיבות רבה בהמשך הקשר בין שירות המבחן לבין הנאשם מתוך ראייה כוללת של הבעיות מהן הוא סובל. הנאשם עלה ארצה לבדו, שירת כחייל בודד ונעדר כל תמיכה משפחתית וחברתית. הרקע לביצוע העבירות אינו אורח חיים עברייני אלא מצוקות גדולות מהן הוא סובל.

בת"פ 13-04-1477, התנהגותו החריגה ויוצאת הדופן של הנאשם נבעה בעקבות הודעה על כך שחברו שוהה במחלקה לטיפול נמרץ, מורדם ומונשם. הודעה זו הובילה להתפרצות רגשית וכך, להתנהגותו כפי שהיא מתוארת בכתב האישום.

בשני התיקים, הן אמו והן אחיו אינם מבקשים למצות עמו את הדין, הם שוטחים בפני שירות המבחן את הרקע הרגשי שהוביל לביצוע העבירות וכן, מציינים כי לנאשם לא הייתה כל כוונה לפגוע בהם. הנזק שנגרם, בעיקרו, הינו נזק לרכוש.

הנאשם העתיק מגוריו לאחר שירותו הצבאי לעיר אילת. הוא עובד כמלצר בבית מלון באילת, סובל מקשיים כלכליים משמעותיים וגם בשל הגעתו לדיון זה, כך ב"כ הנאשם, הוא עלול להיות מפוטר מעבודתו. עוד הפנה לכך שגם שירות המבחן מתייחס לכך בתסקירו.

לדידו של ב"כ הנאשם, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין עונש מאסר בן מספר חודשים אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם עתר כי בית המשפט יחרוג ממתחם העונש ההולם וישית על הנאשם צו פיקוח משך שנה כהמלצת



שירות המבחן וכי יוארך המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם. לחילופין, אם לא תתקבל עתירתו זו, ביקש כי בית המשפט יטיל על הנאשם מכסת שעות.

ב"כ הנאשם הגיש לבית המשפט הערכות שניתנו על ידי מפקדיו של הנאשם בעת שירותו הצבאי וכן, תמך עתירתו בפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

הנאשם, בדבריו בבית המשפט, סיפר כי מצבו כעת טוב יותר. היה לו קשה והוא טעה במעשיו. כעת, הוא עובד באילת ושכר דירה. הוא סיפר כי מעולם לא פגש באביו והוא מעויין לטוס לחו"ל לפגוש בו. עוד סיפר כי למרות הדברים הקשים שעבר, הוא לא הפסיק את שירותו הצבאי וסיים אותו.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מגולל קורות חייו של הנאשם. הנאשם בן 29 שנים, יליד אתיופיה, חייל משוחרר, מתגורר בשכירות באילת ועובד לפרנסתו כמלצר במלון בעיר. מאז היוולדו, אביו ניתק עמו את הקשר והוא גדל אצל סבתו בשל מצב כלכלי קשה של אמו. עלה ארצה בגיל 18 שנים.

בגיל 27 התגייס הנאשם לצבא, לאחר שפנה לרשויות הצבא וביקש להתגייס. הנאשם ביקש להתגייס לשירות קרבי, אך בשל בעיה בריאותית סורב. הנאשם שירת שירות צבאי חלקי אשר קוצר עקב נסיבות אישיות. תעודת שחרור ע"ש הנאשם מתארת כי התנהגותו של הנאשם בעת שירותו הצבאי הייתה טובה מאוד והערכת מפקדו הינה חיובית. כן, הציג אישור על הכרה כחייל בודד בחודשים האחרונים לשירותו הצבאי.

הנאשם נעדר תמיכה משפחתית וסביבתית, חש בעבר תחושות נטישה, תסכול וכעסים כלפי אמו שבחוויתו העדיפה את יתר אחיו על פניו, משמסרה אותו לטיפול של סבתו.

לחובתו של הנאשם עבר פלילי המונה שתי הרשעות בעבירות אלימות, בגין נדון למאסרים מותנים ולהתחייבות. הנאשם שלל מעורבות בתיקים אלה ומסר לשירות המבחן כי מעולם לא נהג באלימות כלפי הסביבה.

שירות המבחן התרשם מבעייתיות בתחום צריכת האלכוהול. לדברי הנאשם, מזה כשלושה חודשים, הוא אינו צורך כלל אלכוהול, מתוך הבנה למחירים ששילם בעקבות צריכת האלכוהול. בין היתר, תגובה של בכי ודיכאון מתמשך אשר הועצם ככל שצרך יותר אלכוהול. נסיבות צריכת האלכוהול נעוצות בחוויות של בדידות קשה, היותו ללא מערכת משפחתית ותחושת תלישות שחוה. צריכת האלכוהול אף העצימה תחושות אלו. אמו התקשתה להתמודד עם הנאשם ועם התנהגותו כשהגיע הביתה, כשהיה שרוי בגילופין.

הנאשם סיפר לשירות המבחן על מצב כלכלי קשה ביותר, העדר פרטיות בבית בשל העדר דלתות בחדרים ושינה משותפת על מזרנים.

להתרשמות שירות המבחן, מודעותו לבעייתו, להשלכות ולמחירים הינה נמוכה, שכן עסוק בהישרדות. למרות הקשיים, הנאשם הביע הסכמתו לבחון אופציה טיפולית בבית חוסן, המרכז העירוני לטיפול בהתמכרויות. גורמי טיפול בבית חוסן יצרו עמו קשר טלפוני לצורך תיאום פגישה והנאשם מסר כי הוא אינו יכול להגיע



לפגישה, משום שעובד שעות רבות ובהמשך, אף איים בהתאבדות, במידה ולא יוכל להמשיך לעבוד. בעקבות שיחה זו, שירות המבחן הנחה את גורמי הטיפול בבית חוסן לא ליצור קשר נוסף עם הנאשם.

הנאשם סיפר ביחס לעבירות המיוחסות לו כי לעולם לא התכוון לפגוע בבני משפחתו. התנהגותו נבעה משילוב של מצב רגשי ונפשי ירוד, תסכול וצריכת אלכוהול.

אמו ואחיו של הנאשם סיפרו לשירות המבחן כי מדובר באירועים חריגים על רקע צריכת אלכוהול ומצב כלכלי קשה בעת שירותו הצבאי, אותו שירת כחייל בודד. התנהגותו של הנאשם בדרך כלל לא אופיינה באלימות והם הזמינו משטרה, משום שחששו שיפגע בעצמו.

שירות המבחן התרשם מקיומה של מערכת ערכים ושאיפות נורמטיביים, ללא דפוסים עברייניים, אשר לאורך השנים, ערך מאמצים להשתלב בעבודה, להתפרנס ולשלם חובותיו. הוא אף התעקש, כאמור, להתגייס לצבא. לדידם, קיימת חשיבות רבה להמשך העסקתו לצורך שיקומו. על כן, סבורים גורמי הטיפול בשירות המבחן כי יש לשלב בטיפול פרטני או קבוצתי בשירות המבחן, ככל שיוכל במקביל להמשיך ולעבוד. הנאשם הביע רצונו להשתלב במסגרת טיפולית זו.

שירות המבחן המליץ כי תוטל על הנאשם ענישה שיקומית בדמות צו מבחן למשך שנה, הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם והתחייבות. בשל המצב הכלכלי הקשה ובשל הצורך לעבוד שעות רבות לצורך פרנסה וצמצום חובותיו, לא המליץ שירות המבחן על הטלת קנס או של"צ.

דין

בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

הנאשם הורשע, כאמור, בת"פ 1477-04-13, בעבירות של תקיפה סתם, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ושימוש בכח כדי למנוע או להכשיל מעצר ובת"פ 20828-06-14, בעבירות של תקיפה סתם, היזק לרכוש במזיד ושימוש בכח כדי למנוע או להכשיל מעצר.

הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם שלמות גופו של הפרט ושלווה נפשו. כן, בקניינו של הפרט ובסדרי משטר תקינים בחברה מתוקנת. מעשיו של הנאשם מקבלים משנה חומרה, משבוצעו נגד בני משפחתו ובהיותו בגילופין.

בנסיבות העניין, מתחם העונש ההולם, בת"פ 1477-04-13, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 7 חודשי מאסר בפועל. בת"פ 20828-06-14, נע מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.



לנאשם עבר פלילי המונה הרשעה אחת בעבירות של שימוש בכח כדי למנוע מעצר והפרעה לשוטרי, בגינה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה בן 4 חודשים מבית משפט השלום באילת.

בתסקיר שירות המבחן מפורטות בהרחבה נסיבותיו האישיות ולא פשוטות של הנאשם. בין היתר, מתוארת מערכת היחסים מורכבת בין הנאשם לבין אמו, גדילתו בבית הסבתא, התחושות הקשות אותן חש לאור כך במהלך שנות חייו, בדידותו הקשה והבעייתיות בצריכת אלכוהול. כן, מתואר כי הן המשפחה והן הנאשם סובלים ממצב כלכלי קשה עד מאוד והנאשם עסוק, למעשה, בהישרדות. הנאשם ביקש להתגייס לשירות צבאי למרות גילו ומשלא יכול להתגייס לשירות קרבי עקב בעיה בריאותית, שירת שירות צבאי חלקי בתפקיד מנהלה לשביעות רצון מפקדיו. הנאשם אף הוכר כחייל בודד ובסופי שבוע רבים לא יצא כלל מן הבסיס לחופשות בבית המשפחה.

ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יאריך את המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשם וכי יגזור את דינו של הנאשם, כך שיחרוג ממתחם העונש ההולם ובהתחשב בנסיבותיו האישיות וברצונו להשתקם ולהשתלב במסגרת טיפולית.

תסקיר שירות המבחן מתאר כי הנאשם אכן הביע הסכמתו להשתלב במסגרת טיפולית, אך משגורמי הטיפול יצרו עמו קשר על מנת להזמין לפגישה, הוא השיב כי הוא לא יכול להגיע בשל שעות עבודתו ואף איים בהתאבדות, באם לא יוכל לעבוד. על כן, ספק בעיני כי יוכל להשתלב ולהתמיד בהליך טיפולי כלשהו, גם במסגרת שירות המבחן, כפי שהומלץ.

הנאשם אף נשלח לממונה על עבודות השירות על מנת שייתן את חוות דעתו באשר לכשירותו לבצע עבודות שירות וזמן על ידו לפגישות הן באפריל 2015 והן במאי 2015. אולם, הוא לא התייצב לאף אחת מן הפגישות אליהן זומן בטענה כי היה חולה, במהלך כל תקופה זו. הנאשם אף לא מצא לנכון להודיע לממונה על עבודות השירות או לבא כוחו על מחלתו ועל הסיבה בגינה הוא לא יוכל להתייצב לפגישות אליהן זומן. יתר על כן, הנאשם גם לא הגיע למספר דיונים בעניינו והוצא נגדו צו הבאה, בגינו נעצר לאחרונה.

הנה כי כן, עניינו הרואות כי מדובר בנאשם שאינו עושה את המינימום ההכרחי על מנת לסייע לעצמו ולא פעל לקידום שיקומו כהוא זה. על כן, והגם שככל הנראה הוא נעדר את הכוחות לסייע לעצמו, הרי שאין הוא חוסה תחת גדרי סעיף 40 לחוק העונשין.

סעיפים 55 ו- 56 לחוק העונשין מורים כי בית המשפט יצווה על הפעלת עונש מאסר מותנה כנגד מי שהורשע במהלך תקופת התנאי. החריג הוא כי בית המשפט שהרשיע את הנאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו עונש מאסר בשל אותה עבירה, רשאי לצוות מטעמים שיירשמו על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה שלא תעלה על שנתיים נוספות.

התנהלותו והתנהגותו של הנאשם מלמדים כי מורא החוק אינו חל עליו.



במצב דברים זה, איני סבורה כי מתקיימים שיקולים לפיהם אין להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, או כי יש להורות על הארכת העונש המותנה. עם כל הצער וההבנה לנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, על מורכבותן הרבה, כדי להביא להארכת העונש המותנה.

לאור האמור לעיל, מצאתי לגזור על הנאשם בגין מכלול העבירות בהן הורשע את העונשים הבאים:

עונש מאסר בפועל בן 3 חודשים.

הפעלת 4 חודשי מאסר מותנים שנגזרו על הנאשם ביום 05.03.14 בת"פ 51155-12-13 (בית משפט השלום באילת).

עונשי המאסר ירוצו באופן חופף, כך שהנאשם ירצה, בסך הכל, 4 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו - 31.03.13-09.04.13, 07.06.14-16.07.14, 18.11.15 ועד היום.

5 חודשי מאסר מותנים, למשך שלוש שנים, לבל יעבור הנאשם כל עבירה בה הורשע.

בנסיבות העניין ולאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, הנני נמנעת מלהטיל עליו קנס ופיצוי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ו, 23 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.